

XXXV PREMI INTERNACIONAL CATALUNYA

Joseph E. Stiglitz

Barcelona, 11 de maig de 2023

ÍNDIX

Acta del jurat	3
Bases	4
Jurat	5
Guardonades i guardonats anteriors	6
Sobre Joseph E. Stiglitz	7

ACTA DEL JURAT

El **Premi Internacional Catalunya**, creat per la Generalitat de Catalunya el 1989, es concedeix anualment a aquelles persones que han contribuït decisivament amb el seu treball creador a desenvolupar els valors culturals, científics o humans arreu del món.

La trenta-cinquena edició del Premi es va convocar segons la Resolució PRE/16/2023, de 10 de gener, publicada al DOGC número 8831, de 12 de gener, i hi han concorregut 25 candidatures.

Havent examinat les propostes rebudes, el jurat ha decidit atorgar el **XXXV Premi Internacional Catalunya** a l'economista nord-americà **Joseph E. Stiglitz**, per haver articulat una visió de l'economia, en tots els seus aspectes, que l'ha convertit en un referent mundial d'una economia més ètica, centrada en el Sud global, en la lluita contra la desigualtat, i en la sostenibilitat.

“Des de l'inici de la seva carrera, tant acadèmica com professional, Joseph Stiglitz ha excel·lit sempre, arribant al pinacle del Premi Nobel d'Economia l'any 2001, ja fa més de vint anys. Des de llavors, ha continuat desenvolupant, amb la força intel·lectual i el rigor que el caracteritzen, tota una segona etapa com a articulador d'una visió de l'economia global més compromesa amb la lluita contra la desigualtat, amb la sostenibilitat i amb el Sud global”.

“Recentment, s'ha posicionat a favor de polítiques econòmiques que combatin l'evasió d'impostos per part de les grans multinacionals i que fomentin la creació d'un registre global d'actius per a detectar la riquesa oculta individual, accions totes dues que permetrien reequilibrar la desigualtat global”.

“Joseph Stiglitz és un economista brillant, independent de qualsevol servitud economicista o empresarial, i d'una integritat exemplar”.

El lliurament del XXXV Premi Internacional Catalunya tindrà lloc dijous 22 de juny, en una cerimònia presidida pel Molt Honorable Sr. Pere Aragonès, president de la Generalitat de Catalunya.

BASES

1. El Premi Internacional Catalunya és atorgat anualment per la Generalitat de Catalunya.
2. Formen el jurat del Premi Internacional Catalunya personalitats rellevants del món de la ciència, les arts i la cultura.
3. Poden ser presentades per a la candidatura al Premi Internacional Catalunya aquelles persones que han contribuït decisivament amb el seu treball creador a desenvolupar els valors culturals, científics o humans arreu del món.
4. Les candidatures al Premi Internacional Catalunya les presenten acadèmies, centres culturals o d'investigació i altres institucions semblants, o els membres del jurat, i han d'incloure un currículum de la persona candidata.
5. El Premi Internacional Catalunya no es pot atorgar a títol pòstum.
6. El Premi Internacional Catalunya s'ha d'atorgar a una sola persona, tret que, de forma motivada, el jurat justifiqui la conveniència d'atorgar-lo de forma conjunta a més d'una persona.
7. El Premi Internacional Catalunya s'ha de lliurar a la persona guanyadora en el curs d'un acte que és presidit pel president o presidenta de la Generalitat de Catalunya i al qual es convoquen les persones membres del jurat.
8. El XXXV Premi Internacional Catalunya té una dotació de 80.000 euros i l'escultura *La clau i la lletra*, d'Antoni Tàpies.

JURAT

President

Pere Aragonès
President de la Generalitat de Catalunya

Presidenta delegada

Mary Ann Newman
Lingüista

Membres

Núria Basi, empresària
Lana Bastašić, escriptora
Juan Manuel Bonet, crític d'art
Agustí Colomines, historiador
Barbara Hendricks, soprano
Therese Jamaa, directiva tecnològica
Andreu Mas-Colell, economista
Edgar Morin, filòsof
Bel Olid, escriptora i traductora
Carme Pigem, arquitecta
Josep Ramoneda, escriptor i filòsof
Saskia Sassen, sociòloga
Richard Sennett, sociòleg
Gianni Vattimo, filòsof

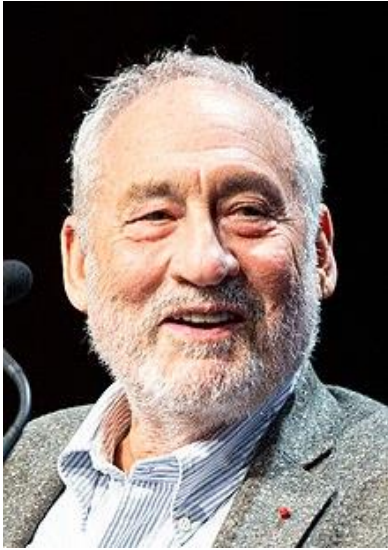
Secretaria

Teresa Sala, Gabinet Tècnic, Departament de la Presidència

GUARDONADES I GUARDONATS ANTERIORS

1989	Karl R. Popper , filòsof britànic
1990	Abdus Salam , físic pakistanès
1991	Jacques-Yves Cousteau , oceanògraf francès
1992	Mstislav Rostropòvitx , violoncel·lista rus
1993	Luigi Luca Cavalli-Sforza , genetista italià
1994	Edgar Morin , filòsof francès
1995 (compartit)	Václav Havel , polític txec, i Richard von Weizsäcker , polític alemany
1996	Yashar Kemal , escriptor turc
1997	Amartya Sen , economista indi
1998	Jacques Delors , polític francès
1999	Doris Lessing , escriptora britànica
2000	Abdallah Laroui , historiador marroquí
2001	Andrea Riccardi , historiador i cooperant italià
2002	Harold Bloom , assagista nord-americà
2003	Nawal al-Sa'dawi , escriptora i activista egípcia
2004 (compartit)	Sari Nusseibeh , filòsof palestí, i Amos Oz , escriptor israelià
2005	Claude Lévi-Strauss , antropòleg francès
2006	Pere Casaldàliga , bisbe brasiler
2007	Edward O. Wilson , biòleg nord-americà
2008 (compartit)	Cynthia Maung , metgessa birmana, i Daw Aung San Suu Kyi , política birmana
2009	Bill Viola , videoartista nord-americà
2010	Jimmy Carter , polític nord-americà
2011	Haruki Murakami , escriptor japonès
2012	Lula da Silva , polític brasiler
2013 (compartit)	Gro H. Brundtland , política noruega, i Malala Yousafzai , activista pakistanesa
2014	Desmond Tutu , arquebisbe sud-africà
2015	Jane Goodall , primatòloga britànica
2016 (compartit)	Josep Baselga , Manel Esteller i Joan Massagué , oncòlegs catalans
2017	Costa-Gavras , cineasta grec
2018	Vinton G. Cerf , enginyer
2019	Ngũgĩ wa Thiong'o , escriptor kenyà
2020 (compartit)	Dania El Mazloum , pediatra; Angela Gradeci , metgessa; Tijana Postic , infermera; i Özlem Türeci , doctora i investigadora
2021	Judith Butler , filòsofa
2022	Svetlana Aleksíevitx , escriptora i periodista

SOBRE JOSEPH E. STIGLITZ

Joseph E. Stiglitz va néixer el 1943 a Gary, Indiana, als Estats Units. Llicenciat a l'Amherst College, el 1967 es va doctorar en econòmiques al MIT (Massachusetts Institute of Technology) i, després d'un parell d'anys a la Universitat de Cambridge, el 1970 va esdevenir professor titular a Yale. Ha ensenyat també a Princeton, Stanford, Òxford i al MIT, i des de 2001 és catedràtic a la Universitat de Columbia de Nova York, on també va fundar i copresideix la Iniciativa per al Diàleg Polític. Així mateix, és copresident del grup d'experts d'alt nivell sobre la mesura del rendiment econòmic i el progrés social de l'OCDE i l'economista en cap de l'Institut Roosevelt.

El Dr. Stiglitz va contribuir en la creació d'una nova branca de l'economia, "L'Economia de la Informació", que explora les conseqüències de les asimetries de la informació i que ha estat pionera en conceptes fonamentals com la selecció adversa i el risc moral, que han esdevingut eines estàndard, no només dels teòrics sinó també dels analistes polítics.

A més, ha fet importants contribucions a la macroeconomia i la teoria monetària, a l'economia del desenvolupament i la teoria del comerç, a les finances públiques i corporatives, a les teories de l'organització industrial i l'organització rural, i a les teories de l'economia del benestar i de la distribució de la renda i la riquesa. El seu treball ha ajudat a explicar les circumstàncies en què els mercats no funcionen bé, i com la intervenció selectiva del govern pot millorar el seu rendiment.

Entre 1993 i 1995, durant l'administració del president Bill Clinton, va ser membre del Consell d'Assessors Econòmics (CEA) dels Estats Units, un òrgan que va presidir de 1995 a 1997, any que va esdevenir economista en cap i vicepresident sènior del Banc Mundial, fins al 2000. El 2008 el president francès Nicolas Sarkozy li va demanar que presidís la Comissió per a la Mesura del Rendiment Econòmic i el Progrés Social, que va publicar l'informe final, *Mismeasuring Our Lives*, el setembre de 2009. Va ser aleshores nomenat president de la Comissió d'Experts sobre la Reforma del Sistema Financer i Monetari Internacional de les Nacions Unides, que va publicar el seu informe, anomenat *Informe Stiglitz*, el mateix any 2009. Des de la crisi de 2008, ha tingut un paper important en la creació de l'Institut de Nou Pensament Econòmic (Institute for New Economic Thinking, INET), que pretén reformar l'economia per tal de dotar-la d'eines que trobin solucions als grans reptes del segle XXI.

Joseph Stiglitz ha publicat una sèrie de llibres que han tingut una gran influència. A *Globalization and Its Discontents* (2002), traduït a 35 idiomes i del que s'han venut més d'un milió d'exemplars a tot el món, va posar al descobert la manera com s'havia gestionat la globalització, especialment per part de les institucions financeres internacionals. En dues seqüeles posteriors, *Fair Trade for All* (2005, amb Andrew Charlton) i *Making Globalization Work* (2006), va presentar-li alternatives. *The Roaring Nineties* (2003) explicava com la

desregulació dels mercats financers i altres accions durant els anys noranta estaven sembrant les llavors de la propera crisi. Paral·lelament, *Towards a New Paradigm in Monetary Economics* (2003, amb Bruce Greenwald) exposava les fal·làcies de les polítiques monetàries del moment, identificava el risc d'una interdependència financera excessiva i destacava el paper central de la disponibilitat de crèdit.

A Freefall: America, Free Markets, and the Sinking of the World Economy (2010) va detallar els orígens de la Gran Recessió, va descriure un conjunt de polítiques que conduirien a una recuperació sòlida i va predir correctament que, si aquestes polítiques no es duïen a terme, entràriem probablement en un període prolongat de malestar. *The Three Billion Dollar War: The True Cost of the Iraq Conflict* (2008, amb Linda J. Bilmes) va ajudar a remodelar el debat sobre la guerra destacant els enormes costos d'aquests conflictes. Altres llibres seus són *The Price of Inequality: How Today's Divided Society Endangers Our Future* (2012), *The Great Divide: Unequal Societies and What We Can Do About Them* (2015), *The Euro: How a Common Currency Threatens the Future of Europe* (2016), *Globalization and Its Discontents Revisited: Anti-Globalization in the Era of Trump* (2017), *People, Power, and Profits: Progressive Capitalism for an Age of Discontent* (2019) i *Rewriting the Rules of the European Economy: An Agenda for Growth and Shared Prosperity* (2020).

Durant la seva trajectòria, el Dr. Stiglitz ha rebut molts reconeixements i distincions, com la Medalla John Bates Clark, de l'American Economic Association (1979), el Nobel d'Economia (2001), el Premi Bruno Kreisky de llibres polítics (2002), el Premi Loeb (2010) i el Robert F. Kennedy Book Award (2013). El 2011, *Time* el va nomenar una de les 100 persones més influents del món. És membre de nombrosos consells i acadèmies, com les nord-americanes National Academy of Sciences, l'American Philosophical Society i l'Econometric Society, i és membre corresponent de la Royal Society i de l'Acadèmia Britànica. Ha estat investit doctor honoris causa a més de 40 universitats arreu del món, i ha estat condecorat per diversos governs, entre d'altres amb la Legió d'Honor francesa.

Més informació a: <https://www8.gsb.columbia.edu/faculty/jstiglitz/>